V době své sportovní kariéry byl T. Nagel postrachem konkurence.

Tjark Nagel: Bez dobrého koně neuspěje ani ten nejlepší jezdec

Tjarka Nagela znají mnozí jako „ďábelského jezdce“ nahánějícího na sklonku své kariéry bleskurychlými jízdami v rozeskakování strach kdekomu včetně světových jedniček. Letos mají čeští příznivci skokového sportu příležitost se s ním osobně seznámit při sérii soustředění určených přípravě trenérů, z nichž první proběhlo ve dnech 4. - 7. března ve Svinčicích.

Před pár lety jste svůj podnik předal synovi, jaké jsou tedy nyní vaše aktivity?

Poté, co jsem prodal svého posledního úspěšného koně Cashe, stál jsem před rozhodnutím, co budu dělat dál. Bohužel jsem tehdy neměl ve stáji žádného nadějného koně, s nímž bych mohl navázat na své dosavadní úspěchy nebo který by mě motivoval k novému začátku. Proto jsem se rozhodl svou závodní kariéru ukončit. Rozhodně se však nenudím. Trénuji juniory a mladé jezdce ve svém okolí, doprovázím je na závody a jezdím též na závody, kde startují moji koně. Mimoto doprovázím na závody maďarskou jezdkyni Mariann Hugyesz, která jezdí mého bývalého koně Cashe: zúčastnila se s ním mistrovství Evropy a tento rok plánuje účast na Světových jezdeckých hrách v Kentucky. Jeden čas jsem trénoval také současného mistra Evropy Kevina Stauta, mimo to trénuji v Polsku a 2 – 3 dny v týdnu strávím v hřebčíně Lewitz Paula Schockemöhleho.

V čem spočívá vaše práce v tomto hřebčíně?

V hřebčíně Lewitz ve východním Německu chová Paul Schockemöhle své koně. Ročně se zde narodí 400 hříbat. Já jsem zodpovědný za práci s mladými koňmi, od obsednutí až po